

Forfatter: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev

Titel: BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-07-29)

Citation: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev: "BREV TIL: Moltke-Hvitfeldt, Gebhard Léon FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1870-07-29)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 584. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020387.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Grev Moltke- Hvitfeldt, Gesandt i Paris

Confidentielt.

Kjøbenhavn, 29. Juli 1870.

Forinden jeg kortelig skal antyde for D. H. den Holdning, som jeg under nærværende Omstændigheder ønsker at De skal indtage, maa jeg først meddele Dem, hvad der her er foregaaet m. H. t. den Anmodning, der baade gjennem Dem og Hr. de St. Ferriol rettedes til mig om at udsætte Afgivelsen af Svaret til Berlin.

Jeg gjorde strax og med fuldkommen Aabenhed den franske Gesandt opmærksom paa de forskjellige Grunde, som maatte gjøre det lidet tilraadeligt for os længere at tøve med at besvare Hr. von Heydebrandts Meddelelse og jeg har al Anledning til at troe at Hr. de St. Ferriol fuldstændigt erkjendte Vægten af disse Grunde. Senere har jeg af en meget høi fremmed Kilde erfaret, at en længere Udsættelse af vort Svar let kunde have paadraget den kgl. Regering meget store Ubehageligheder. ²⁾ Ligesom disse nu lykkelig ere undgaaede, saaledes haaber jeg ogsaa at Indholdet af den ved Kmh. Quaaede afgivne Udtalelse i det Væsentlige har truffet den rette Middelvej, thi medens det paa den ene Side er blevet s. 585 godt optaget i Berlin, har paa den anden Side Hr. de St. Ferriol, efter confidentielt at være bleven gjort bekendt med det, erklæret sig tilfredsstillet dermed.

Naar jeg herefter gaaer over til at undersøge de Antydninger om en eventuel Tilslutning til Frankrig, som ere fremkomne i Hertugen af Gramonts forskjellige Samtaler med D. H., constaterer jeg navnlig 3 Punkter, Tidspunktet for en saadan mulig Overenskomst, de Fordele, som Danmark derved skulde opnaae og de Forpligtelser, den kgl. Regering derfor kunde paatage sig. Den franske U.R. Minister har selv udtalt at den kgl. Regering kun kan gaae frem med den yderste Forsigtighed og naar den troer sig istand til at gjøre det med tilstrækkelig Sikkerhed. Jeg seer heri en Sikkerhed for at man ikke vil søge at udøve noget Tryk paa vore tilkommende Beslutninger. Hertugen af Gramont har m. H. t. det andet af de ovennævnte Punkter stillet Tilbageerhvervelsen af hele Slesvig i Udsigt. D. H. kjender den kgl. Regerings oprigtige Hensigt til ikke at ville tvinge nogen Landstrækning ind under den danske Krone imod Befolkningens egen Villie og uden at jeg her agter at komme ind paa Detailler, maa jeg dog bemærke at den kgl. Reger, vistnok ikke vil opgive det nationale Princip som Grundlaget for den danske Stat, og saaledes fremkalde en fremtidig Gientagelse af den tidligere Strid med Tydskl. Hvad endelig angaaer de Forpligtelser, som Dmk. eventuelt skulde paatage sig ligeoverfor Frankrig, savner jeg enhver Antydning af Hertugen af Gramont, og jeg ønsker ikke allerede nu at fremkalde saadanne Udtalelser, thi, hvis den hele Eventualitet skal blive virkelig, vilde det efter min Anskuelse være nødvendigt at indskrænke vor Medvirken saameget som muligt og navnlig saaledes at den tydske Selvfølelse saa lidet det kan skee saaredes af den Holdning, som Dmk. havde indtaget under Krigen.

Det er til disse korte Antydninger, at jeg saameget mere troer at burde indskrænke mig for Øieblikket, som Sagen s. 586 endnu ikke har været Gienstand for de fornødne Overveielser og Beslutninger i Statsraadet. D. H. vil imidlertid heraf have seet at Deres Virksomhed for Tiden nærmest vil indskrænke sig til at modtage de Udtalelser, som man kan ville gjøre Dem, men uden at inklude Dem nærmere paa Enkeltheder, hvad der vil være Dem desto lettere da Hertugen af Gramont vil indsee at jeg maa afvente Hr. de Cadores Ankomst før jeg kan udtale mig mere bestemt. Men ved Siden heraf beder jeg Dem saavidt det paa nogen Maade er Dem muligt at oplyse mig om følgende vigtige Punkter:

1. hvorledes Keiserens Befindende er, og hvorvidt der er særlig Grund til at befrygte noget Tilbagefald af hans tidligere Sygdom,
2. hvorledes den virkelige Stemning er i Frankrig og navnlig om den kunde bære noget Nederlag eller i alt Fald nogen Modgang i Feldten,
3. hvorledes Kyndige dømmes om den franske Armees Chancer ligeoverfor dens Modstandere og
4. hvorvidt det virkelig er den franske Regerings Mening at gjøre noget Alvorligt her oppe i Østersøen, og navnlig hvorvidt der findes egentl. Landgangstropper — og altsaa ikke alene Marineinfanteriet — samt i hvor stort Antal. —

Koncept med P. Vedels Haand til Depeche Nr. 18.